

Nr 64.

Av herr **Mellén**, *angående kvalificerade kommunala revisorer.*

Frågan angående effektivare revision av kommunernas kassor och räkenskaper har gång efter annan varit föremål för behandling i riksdagen. Sålunda ha motioner i hithörande ämnen väckts vid 1923 och 1928 års riksdagar. Vid sistnämnda riksdag yrkade herrar Johansson i Edsbyn och Pettersson i Hällbacken dels om rätt för revisorerna att under pågående räkenskapsår kontrollera kassor, räkenskaper, uppbördslängder o. s. v., dels ock att en av de utsedda revisorerna alltid måtte vara bokföringskunnig.

Vad frågan om rättigheten och skyldigheten att under räkenskapsåret kontrollera kassor m. m. angår kan den sägas hava tillfredsställande lösts genom de ändringar härutinnan, som infördes i kommunallagarna år 1930.

Vad däremot frågan om viss kvalifikation för revisorerna beträffar, så har däremot intet åtgjorts, beroende väl huvudsakligen på avstyrkande utlåtande från såväl stadsförbundet som landskommunernas förbund, vilka varnat för bestämmelser uti ifrågavarande avseende. Det är givetvis riktigt, att man då det gäller att med bestämmelser inskränka den kommunala självbestämmanderätten icke bör gå längre än vad som oundgängligen är av behovet påkallat, men å andra sidan får man icke låta onödiga hänsyn hindra en nödvändig reform. Trots allt upplysningsarbete på detta område från nämnda förbunds sida, vilket för övrigt i och för sig är värt allt beröm, och trots alla de varnande exempel, som dagligen förekomma, synas nämligen förhållandena å många orter alltjämt påkalla ändringar. Forskingringar av allmänna medel pågå alltjämt i tillsynes oförminskad skala och vid rannsakingarna framhålles ständigt, att bristande kunskaper hos de reviderande möjliggjort underslev, som pågått i årtal.

Det har under dessa förhållanden synts mig ofrånkomligt, att vissa bestämmelser om minimikvalifikationer för en eller flera av de till revisorer utsedda äro nödvändiga. Kostnadsfrågan bör även för de mindre kommunerna icke få avskräcka, enär kostnaderna måste betraktas såsom en nödvändig försäkringspremie mot oförutsedda förluster av kanske stora mått. Däremot torde man icke behöva begära, att de mindre kommunerna anställa auktoriserade revisorer utan borde anlåtande av t. ex. så kallade auktoriserade granskningsmän vara fullt betryggande. En utökning av de auktoriserade granskningsmännens antal med hänsyn tagen till att sådana så vitt möjligt finnas tillgängliga över hela landet bleve då nödvändig. I övrigt torde en närmare granskning av frågan kunna leda till ytterligare uppslag i detta avseende.

Jag får därför på grund av vad här ovan anförts anhålla,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t verkställer skyndsamt utredning angående införande i kommunallagarna av bestämmelser angående viss kvalifikation för en eller flera av de för revision av kommunernas räkenskaper utsedda personerna.

Stockholm den 21 januari 1935.

Karl Mellén.
